

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباراد
بین بوم و بر زنده یک تن مباراد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

محمد قراگوزلو

۲۰۱۲ آگسٹ

افغانستان! ای وای سرزمین من.....

شادا چهارمین سال یاد پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان"

با احترام به دریا دادر و صدای محزونش

رفقای افغان!

رفقای پورتال!

با وجودی که ما و شما بخشنی از طبقه کارگر جهانی هستیم و همه برای جمع کردن بساط استثمار سرمایه و دست
یابی به آرمان آزادی و برابری و تحقق حکومت کارگری مبارزه می کنیم؛ با این همه درد مشترکی میان ما
پیوند های همسان دیگری را نیز شکل می دهد که هویت تاریخی، ملی و پیوستگی های فرهنگی و انسانی هنوز
برای ترسیم آن بسنده نیست.

افغانستان سرزمین درد و رنج و خون!

سرزمینی شگفت. موزه ای سرشار از گنجینه ها و عتیقه هائی به رنگ اقوام و قبایل و مذاهب و فرهنگ های
مخالف. همه اما در ادب روزگار و استثمار و کار برداگی مشترک.

سرزمین سیاست مداران و جنگ سالارانی که در کم تر از یک شبانه روز چند بار تغییر موضع می دهند. به بهای
مشتی سیم و زر و پستی از جنس زور و ترازیت آسان مخدرا!

سرزمینی با کوه های سربه آسمان کثیده و در هم تنیده و از هم رمیده و برف پوشیده به نام هندوکش! کوه هائی به
طول ششصد کیلومتر و عرض صد کیلومتر و برکشیده از سمت شمال شرقی به سوی غرب و جنوب. با معابری
چریک رو که بیش از نیم کشور را محصور کرده است. تا کابل و قندهار و هرات احساس امنیت کنند!
دریغا آرامش برای مردمی نجیب و آرام....

سرزمینی با دره ای ژرف به وسعت عمیق پنج شیر که می تواند ده ها یورش امپریالیسم شوروی و امریکا و سپاه
سپاه طالبان را در اعماق خود ببلعد.

سرزمینی تشنه که رویای شیرین اتصال به دریاهای آزاد را با کابوس تلح استبداد سیاسی و انسداد جغرافیائی به تاق نسیان کوییده است.

سرزمینی بکر که معانش به سبب جنگ های طبقاتی و قومی و مذهبی امپریالیسم ساخته و ارتاجع پرداخته در هم شکسته است. مانند چهره مغموم بودایش! تا زحمت کشانش نان شب خود را با خون افیون درو کنند. چنان که بر کسی دانسته نیست میزان گاز طبیعی، ذغال سنگ، آهن، نفت، مس، فلورور، لاجورد، منگنز، سرب، بوکسیت، طلا، نیکل، کروم، یاقوت، مرمر، جیوه، لینیوم، الومینیوم، قلع و تنگستان آن تا چه اندازه است. سرزمینی با این درجه ثروت و غنای طبیعی غرق در فقر و فلاکت.

سرزمینی که با وجود اقوام نجیبی از پشتون ها و تاجیک ها و هزاره ها و نورستانی ها و ازبک ها و ترکمن ها و قرقیز ها و مغول ها، در خون و جنون ناجیبانه ترین جنگ های امپریالیستی و ارتاجاعی می سوزد.....
افغانستان هارتلند آسیا.... با دلی شکسته و مردمی خسته و کودکانی از پا گسته که با زبان بسته مین و زمین را نفرین می کنند.....

افغانستان سرزمین من. این سرزمین من چه بی دریغ است....^۱

افغانستان سرزمین من. سرزمین انسان هائی که:

زیر آوار خروارها خاک جهل و تعصب در دشت لیلی زنده به گور و خاموش شدند....^۲
و در اعماق مغاک دخمه های زندان شبرغان فراموش شدند....^۳

و در پناه آخرین نگاه نگون گرسنگی؛ به یاران و مجروحان و مرداران هجوم برند و با چنگال ناخن ، گوشت پلاسیده انسان پوسیده را به سنگواره دندان کشیدند... و جوی رگ های خشکیده را جویدند... و در آماج ریزش بشکه های آتش و قیر امپریالیسم و ارتاجع و در پرهیز ارتفاع کوتاه پناهگاه و تهاجم سیلاپ پرشتاب؛ در آخرین دژ زندگی (قلعه جنگی) نعش شان پاره پاره ؛ آواره سیلاپی شد که تمام حفره های واپسین نفس را فتح کرده بود....^۴
از جنایت امپریالیسم امریکا و ژنرال دوستم در قلعه جنگی تا فاجعه راسیسم ایرانی در بزد راهی کوتاه به اندازه سرزمین من است....^۵

افغانستان! سرزمین من. هارتلند خاور! "گنج ترا ربوتدن، از بر عشت خود/ قلب ترا شکستند، هر که به نوبت خود/
سرزمین من! مثل چشم انتظاری، مثل تب داغ داری، مثل دشت پرغباری...."^۶

رفقای افغان!

رفقای پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان"!

هر چند ما و شما همچون همه کارگران سرزمینی نداریم ؛ با این همه دل ما در گروی آزادی شما از ستم چندگانه ای است که از سوی امپریالیسم و ارتاجع داخلی و منطقه بی بر شما و مردم فروپاشت می رود.

رفقاء!

پورتال شما در طول این چهار سال و در مدت کوتاه عمر خود همواره علیه این ستم های مضاعف رزمیده است و با وجود توطئه های گوناگون کوشیده چپ دموکراتی را نمایندگی کند که به دور از تنگ نظری های فرقه بی باشد.

رفقاء!

به امید آزادی طبقه کارگر افغانستان و همه مردم کارگر و زحمت کش منطقه و جهان ؛ پیش پای تلاش های شما بر می خیزم.

محمد قراگوزلو

تهران

۱۳۹۱ مرداد [اسد] ۲۸

۲۰۱۲ آگوست ۱۸

پی نوشته ها

۱. تکه شعری از زنده یاد خسرو گلسرخی.
۲. دشت لیلی... منطقه ای که جمعی از جنگ سالاران در آن زنده به گور شدند.
۳. شبرغان... نام زندانی قرون وسطائی که امروز ولایتی در شمال افغانستان است.
۴. قلعه جنگی و تصاویری که در این چند سطر ترسیم شده ، روایتی واقعی است از یک جنگ و سرنوشت اسرائی که بی آب و اکسیژن در کانتینر حمل و نقل می شدند!!
۵. بیزد... شهر "شاهکار" را سیسم ایرانی علیه مهاجران افغان. در همینجا باید از تلاش خستگی ناپذیر سیامک ستوده در راستای دفاع از حقوق کارگران افغان یاد کرد.
۶. تکه هائی از ترانه‌ی دردناک "سرزمین من" با صدای دل شکسته و محزون دریا دادر.